

การศึกษาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชากรที่พักอาศัย ในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น A Study of Safety and Security in Personal and Property Rights of Khon Kaen University Residents

ปณิตตา เผือกพันธ์ Panadda Phuekpan*

รัตนารณ อัทธรรมรัตน์ Ratanaporn Atthammarat**

บทคัดย่อ

การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น และมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ใช้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 300 คน ประกอบด้วยนักศึกษาจำนวน 200 คน บุคลากรกลุ่มอาจารย์ ข้าราชการและลูกจ้างจำนวน 100 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตาและแบบบังเอิญ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างต้องประสบมากที่สุดในการพักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นคือ ปัญหาสวัสดิภาพความปลอดภัยในทรัพย์สิน รองลงไปตามลำดับคือ ปัญหาสวัสดิภาพความปลอดภัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ปัญหาความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัยหรือสาธารณภัยทั่วไป และปัญหาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายของบุคคล มาตรการสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่นควรจัดให้มีเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวคือ การติดตั้งสัญญาณจราจรในจุดที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ การจัดระบบเวรยามประจำที่พักอาศัยแต่ละแห่งให้เข้มงวดยิ่งขึ้น การจัดทำรั้วแนวเขตมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถจัดระบบการผ่านเข้าออกมหาวิทยาลัยที่รัดกุมยิ่งขึ้น

Abstract

The objectives of this study were : (1) to assess the situation regarding safety and security in personal and property rights of Khon Kaen University residents, and (2) to suggest the appropriate preventive measures and solutions of the problems. The sample of 200 students and 100 lecturers together with supporting staffs from all faculties, who lived on Khon Kaen campus at the time of the study. The method of Quota and Accidental sampling were used to select the 300 respondents. The data were collected by questionnaires interviewing and analyzed by using SPSS/PC+ program. The findings were listed by order of seriousness of the problems as follow: property safety, traffic accident, health hazard and public danger. The sampled people were of the opinion that the university should install a traffic signal in the places where accidents were frequently occurred, set up a patrol unit to guard the residents of the university's staff, and demarcate the campus boundary clearly with fences so that a more stricted system of controlling the trespassor could be enforced

คำสำคัญ : สวัสดิภาพ ความปลอดภัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Keywords : safety, security, Khon Kaen University

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

มหาวิทยาลัยขอนแก่นนับเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงและมีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะเป็นศูนย์รวมความคิดทางวิชาการ ศูนย์กลางทางการศึกษา ตลอดจนมุ่งที่จะให้เป็นกลไกในการพัฒนาทั้งการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมให้เกิดขึ้นในภูมิภาคแห่งนี้ (คณะกรรมการดำเนินการจัดทำหนังสือที่ระลึกเนื่องในโอกาสครบรอบ 30 ปี มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537) ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในปี พ.ศ. 2484 จนถึงปัจจุบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้มีการกำหนดแผนพัฒนามหาวิทยาลัยตั้งแต่ระยะที่ 1 จนถึงแผนพัฒนาระยะที่ 8 ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยได้รับการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน อีกทั้งยังได้ขยายขอบเขตการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษามาโดยต่อเนื่อง (คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาระยะที่ 8 (2540 – 2544), 2539) ทำให้หน่วยงานส่วนใหญ่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบภารกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมทั้งในแง่ของขนาดองค์กร จำนวนบุคลากรที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ การขยายตัวของภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยขอนแก่นเพื่อรองรับและจัดการศึกษาให้แก่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ผลของนโยบายการพัฒนาเมืองหลักของจังหวัดขอนแก่นทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลนคร การเปลี่ยนแปลงและขยายตัวของเมือง ตลอดจนสภาพแวดล้อมของสังคมเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป ได้ส่งผลกระทบต่อชุมชนเมืองและชุมชนการศึกษาแห่งนี้ ทำให้เกิดปัญหาหลายอย่างตามมา

ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่นคือ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพักอาศัยของประชากรที่มีที่พักหรือมีความจำเป็นต้องพักอาศัยอยู่ภายในเขตมหาวิทยาลัย

ขอนแก่น จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลของงานรักษาความปลอดภัย (รปภ.) มหาวิทยาลัยขอนแก่นในช่วงพ.ศ. 2533-2536 (บันทึกเหตุการณ์ประจำวัน ประจำปี พ.ศ. 2533-2536) พบว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยังคงได้รับแจ้งเหตุร้ายหรือภัยพิบัติต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเขตความรับผิดชอบในแต่ละปีอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ยังไม่แนบรวมจำนวนเหตุการณ์ที่ถือเป็นการให้บริการสาธารณะทั่วไป ซึ่งเป็นความรับผิดชอบปกติของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอยู่แล้ว (ตารางที่ 1) ปัญหาดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชากร ซึ่งส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยอยู่ภายในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องจากผู้วิจัยทำงานเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาสังคม จึงสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อสำรวจข้อมูลสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงสภาวะการณ์ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยโดยทั่วไปของประชากรที่พักอาศัยอยู่ในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นตลอดจนมาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผลการวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะช่วยให้เกิดการพัฒนางานองค์ความรู้ด้านอาชีววิทยาเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาสังคมแล้ว ยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะนำไปพิจารณาประกอบการกำหนดมาตรการหรือนโยบายที่เหมาะสมเพื่อการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาเหล่านี้ในโอกาสต่อไป

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

สวัสดิภาพความปลอดภัยของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นในการวิจัยนี้ หมายถึง การที่ประชากรได้รับความปลอดภัย หรือรอดพ้นจากการที่ต้องประสบกับปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ปัญหาเกี่ยวกับชีวิตร่างกายปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สิน และปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อน

ราคาญต่อสุขภาพอนามัยหรือสาธารณสุขภัยทั่วไปของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น หมายถึง บุคลากรกลุ่มต่างๆ ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ประจำ (สาย ก) ผู้ช่วยทางวิชาการ (สาย ข) อธิการ (สาย ค) ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น หมายถึง หอพักนักศึกษา แฟลตที่พัก บ้านพัก รวมทั้งที่พักชั่วคราว ทั้งที่เป็นที่พักกลุ่ม ก. (ที่พักส่วนกลางที่บุคลากรทุกคณะหรือ ทุกหน่วยงาน มีสิทธิขอเช่าอยู่อาศัยได้) และที่พักกลุ่ม ข (ที่พักสำหรับบุคลากรที่กำลังปฏิบัติงานในศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพและคณะที่เกี่ยวข้อง) ซึ่งมหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดสรรให้บุคลากรเข้าพักอาศัยได้ตามสถานภาพและสิทธิของแต่ละบุคคล

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะการณปัญหาสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น หน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นปัจเจกบุคคล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยขอนแก่นกลุ่มต่างๆ ในปีการศึกษา 2537 ประกอบด้วย อาจารย์ประจำ (สาย ก) 1,572 คน ผู้ช่วยทางวิชาการ (สาย ข) 1,031 คน อธิการ (สาย ค) 1,443 คน ลูกจ้างประจำ 1,948 คน ลูกจ้างชั่วคราว 995 คน นักศึกษา 11,103 คน รวมทั้งสิ้น 18,092 คน (มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537) ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณโดยสูตร Taro Yamane เมื่อกำหนดให้มีค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 จะได้ขนาดกลุ่ม

ตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 392 คน (อุทุมพร, 2537) แต่โดยที่จำนวนประชากรในกลุ่มนักศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนกับบุคลากรกลุ่มอื่นแล้วมีจำนวนมากกว่าประมาณหนึ่งเท่าตัว (นักศึกษา 11,103 คน บุคลากรกลุ่มอื่น 6,989 คน) การวิจัยครั้งนี้จึงใช้การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (quota sampling) ในแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ได้จำนวนบุคลากรกลุ่มนักศึกษาและกลุ่มอื่นในสัดส่วน 2:1 หลังจากต้องพิจารณาปรับลดงบประมาณทุนวิจัยที่ได้รับอนุมัติอย่างจำกัดจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัยจำเป็นต้องตัดทอนจำนวนกลุ่มตัวอย่างลงเหลือเพียง 300 คน ประกอบด้วย นักศึกษา 200 คน บุคลากรกลุ่มอื่น ๆ 100 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และปรับคำถามให้เหมาะสมกับลักษณะปัญหาแต่ละด้าน จากนั้นได้อบรมนักศึกษาผู้ช่วยเก็บข้อมูล จำนวน 8 คน เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนก่อนนำแบบสอบถามดังกล่าวไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดจำนวนไว้ในแต่ละพื้นที่ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2537 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ได้จนครบตามจำนวน 300 คน ที่กำหนดไว้ เนื่องจากจำเป็นต้องเก็บแบบสอบถามจากบุคลากรซึ่งพักอาศัยในที่พักของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือสมาชิกครอบครัวหรือบุคคลที่พักอาศัยอยู่จริงในที่พักอาศัยของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นบุคลากรกลุ่มสาย ก สาย ข สาย ค หรือนักศึกษา ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตพื้นที่และแบ่งโซนสถานที่พักอาศัยออกเป็นแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ครอบคลุมที่พักอาศัยทุกประเภทของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ดังตารางที่ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ โดยแปลผลข้อมูลในรูปของตาราง

แสดงค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องประสบปัญหาสวัสดิภาพความปลอดภัยเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.21) รองลงไปตามลำดับคือ ปัญหาสวัสดิภาพความปลอดภัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุ (ค่าเฉลี่ย 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.29) ปัญหาสวัสดิภาพความปลอดภัยเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัยหรือสาธารณภัยทั่วไป (ค่าเฉลี่ย 3.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.63) และปัญหาที่ประสบน้อยที่สุดคือ ปัญหาสวัสดิภาพความปลอดภัยเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายของบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.54)

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์จากการที่เคยพบเห็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับจักรยานยนต์มากกว่าพาหนะประเภทอื่น สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุคือ ผู้ขับขี่ยานพาหนะประเภทเดินล้อ บริเวณที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยที่สุดคือ บริเวณสามแยกหรือสี่แยกที่ถนนตัดผ่านกัน โดยเฉพาะบริเวณสโมสรอาจารย์ สำนักวิทยบริการกับโรงอาหารเก่า คณะวิศวกรรมศาสตร์กับคณะเทคโนโลยี ความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการบาดเจ็บเล็กน้อย มีบาดแผลรอยถลอก ฟกช้ำ ความเสียหายต่อทรัพย์สินมักเกิดกับพาหนะ คือ ชำรุดเสียหายบางส่วน สำหรับการแก้ไขเบื้องต้น ส่วนใหญ่ผู้พบเห็นอุบัติเหตุ หรือเจ้าหน้าที่รปภ.จะช่วยเหลือนำผู้ประสบอุบัติเหตุส่งโรงพยาบาล

การดำเนินการเบื้องต้นหลังจากเกิดอุบัติเหตุ ส่วนใหญ่ผู้พบเห็นเหตุการณ์ได้ช่วยแจ้งเจ้าหน้าที่ รปภ. หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนเท่ากันที่ระบุว่า ไม่มีการดำเนินการอย่างใดเลย และส่วนใหญ่ไม่มีการกระทำอย่างใดเลยเพื่อชดใช้ความเสียหายต่อกันหลังจากเกิดอุบัติเหตุแล้ว

1.2 ปัญหาเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์จากการที่คนรู้จักหรือคุ้นเคยต้องประสบภัยอันตรายลักษณะของภัยอันตรายต่อชีวิตร่างกายที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดคือ การก่อเหตุทะเลาะวิวาท บุคคลที่มักเกี่ยวข้องหรือก่อให้เกิดภัยอันตรายมากที่สุดคือนักศึกษา สาเหตุสำคัญที่มักก่อให้เกิดภัยอันตรายคือการเมาสุรา ขาดสติหรือควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ แต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นมักเป็นการบาดเจ็บเล็กน้อย การแก้ไขเบื้องต้นหลังจากเกิดเหตุการณ์ก็ได้บอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้คนที่รู้จักหรือคุ้นเคยทราบ สำหรับการดำเนินการเบื้องต้นส่วนใหญ่ระบุว่าไม่มีการดำเนินการอย่างใดเลย และผลที่ได้รับจากการดำเนินการก็พบว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นหรือไม่ได้รับผลอะไรเลย

1.3 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับความเสียหาย/สูญหายของทรัพย์สินด้วยตนเอง ทรัพย์สินประเภทที่มักประสบปัญหามากที่สุดคือ เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า หมวก สาเหตุสำคัญที่ทำให้ทรัพย์สินเสียหาย/สูญหายคือ เนื่องจากมีผู้หยิบฉวยไปจากที่เก็บทรัพย์สิน สถานที่หรือบริเวณที่ทรัพย์สินมักเสียหาย/สูญหายบ่อยที่สุดคือ ในบ้านพัก ที่พัก ห้องพัก การแก้ไขเบื้องต้นหลังจากเกิดเหตุคือ ใช้วิธีการสอบถามจากเพื่อนร่วมห้องที่พักหรือเพื่อนบ้าน การดำเนินการเบื้องต้นหลังจากทรัพย์สินเกิดความเสียหาย/สูญหาย พบว่าไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใดเลย ดังนั้นผลที่ได้รับจากการดำเนินการเบื้องต้นจึงไม่ได้รับทรัพย์สินคืนแต่อย่างใด

1.4 ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อน รำคาญต่อสุขภาพอนามัย หรือสาธารณสุขทั่วไป

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องประสบปัญหาสวัสดิภาพความปลอดภัยด้านความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัย/สาธารณสุขทั่วไปมากที่สุด ในปัญหาด้านที่พักอาศัย ทรัพย์สิน (ค่าเฉลี่ย 1.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02) ในส่วนของบริการสาธารณูปโภคที่ไม่ทั่วถึง มักขัดข้องหรือมีเหตุรำฉิม รองลงไปคือ ปัญหาการจราจร (ค่าเฉลี่ย 2.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.46) ซึ่งเกิดขึ้นจากสภาพถนนไม่ค่อยดี ขรุขระ ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย และประสบปัญหาน้อยที่สุดด้านสุขภาพอนามัยและบริการสาธารณะ (ค่าเฉลี่ย 3.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.06) โดยเป็นปัญหาโภชนาการที่ร้านค้าจำหน่ายอาหาร/เครื่องดื่มที่ไม่มีคุณภาพ ไม่ถูกสุขลักษณะมากที่สุด ปัญหาการจราจรที่ซับซ้อนด้วยความประมาทเลินเล่อ ใช้ความเร็วสูง และปัญหาด้านสาธารณูปโภคและบริการที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการโทรศัพท์ภายในที่พัก โทรศัพท์สาธารณะที่ไม่สะดวก ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง

2. ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยใน ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ของประชากรที่พัก อาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ตารางที่ 5)

2.1 มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่นควรจะมีมาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาด้านอุบัติเหตุโดยติดตั้งสัญญาณจราจรในจุดที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ ข้อคิดเห็นสำคัญรองลงไป คือ ซ่อมแซมปรับปรุงสภาพถนนทุกสายที่ชำรุดเสียหาย ติดตั้งเสาไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างตามถนนทุกสายในช่วงกลางคืน จำกัดการใช้ความเร็วในการขับขี่ยานพาหนะในเขตมหาวิทยาลัย

กำหนดข้อบังคับและบทลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือก่อให้เกิดอุบัติเหตุ จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรให้แก่ประชากรในมหาวิทยาลัย กำหนดข้อบังคับให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะสวมหมวกนิรภัยหรือคาดเข็มขัดนิรภัย และมีกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดที่เห็นว่าควรตัดถนนหรือเส้นทางการจราจรเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับปริมาณการใช้ยานพาหนะในมหาวิทยาลัยขอนแก่น

2.2 มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่นควรจะมีมาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาด้านชีวิตร่างกาย โดยจัดระบบเวรยามประจำที่พักอาศัยแต่ละแห่งให้รัดกุมยิ่งขึ้น ข้อคิดเห็นสำคัญรองลงไปคือ ให้ผู้กระทำผิดที่ถูกจับได้ชดใช้ทรัพย์สินหรือค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิด ควรติดต่อแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบทันทีหลังจากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว ตรวจสอบตรคนภายนอกที่ผ่านเข้าออกในเขตที่พัก หอพัก บ้านพัก ตรวจสอบตรคนภายนอกที่ผ่านเข้าออกในเขตมหาวิทยาลัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นเท่ากันกับ การให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ รปภ. ร่วมกันสอบสวนและบันทึกผลการดำเนินคดีมีกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดที่เห็นว่าควรจัดอบรมความรู้ด้านการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นให้แก่เจ้าหน้าที่ รปภ.

2.3 มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ปัญหาด้านการจราจรที่ต้องประสบอยู่นั้นไม่มีการดำเนินการแก้ไขแต่อย่างใดเลย เช่นเดียวกับปัญหาด้านที่พักอาศัยและปัญหาด้านสุขภาพอนามัยและบริการสาธารณะ ดังนั้น จึงให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นควรจะมีเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัยหรือสาธารณสุขทั่วไป สรุปได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเชื่อว่า การขยายถนนหรือตัดเส้นทางเพิ่มมาก

ขึ้น (โดยเฉพาะถนนสี่ช่องวิ่ง) จะยิ่งทำให้ปัญหาอุบัติเหตุจราจรเพิ่มมากขึ้น เพราะผู้ใช้รถใช้ถนนในเขตมหาวิทยาลัยยังขาดความตระหนักและจิตสำนึกเกี่ยวกับการเคารพกฎหมายและมารยาทที่ดีในการขับขี่ยานพาหนะ ขาดความเอื้ออาทรระหว่างกัน ในด้านที่พักอาศัย ทรัพย์สิน เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่ได้เข้มงวดกวดขันกับการตรวจตราดูแลบุคคลภายนอกที่ผ่านเข้าออกในมหาวิทยาลัยหรือที่พักอาศัยประเภทต่างๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้ปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินก็ดี ความเดือดร้อนเสียหายที่เกิดจากการพักอาศัยในที่พักซึ่งไม่ได้รับการซ่อมแซมปรับปรุงมาช้านาน เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นโดยตรง จะเห็นได้ว่าหลังจากเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นแล้วมักไม่มีการดำเนินการแก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใดที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมเพียงพอที่จะให้หลักประกันได้ว่า มีการเยียวยาแก้ไขไปแล้วมากนักน้อยเพียงใด ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งจึงยังคงมีความวิตกกังวลและไม่มั่นใจในความปลอดภัยหรือในการดำเนินชีวิตประจำวันในการพักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

สรุปและวิจารณ์ผล

ผลการวิจัยสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี สถานภาพครอบครัวเป็นโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มอื่น ลักษณะการพักอาศัยในที่พักของมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของสิทธิที่ได้รับจัดสรร มีผู้อยู่อาศัยด้วยกัน 3 - 4 คน สำหรับสภาพปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องประสบเรียงจากมากไปน้อยคือ ปัญหาสวัสดิภาพความปลอดภัยในทรัพย์สิน ปัญหาความปลอดภัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ปัญหาความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัยหรือสาธารณภัยทั่วไป และปัญหาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายของบุคคล ส่วนมาตรการสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรจัดให้มีเพื่อป้องกันหรือแก้ไข

ปัญหาดังกล่าวคือ การติดตั้งสัญญาณจราจรในจุดที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ การจัดระบบเวรยามประจำที่พักอาศัยแต่ละแห่งให้เข้มงวดยิ่งขึ้น การจัดทำรั้วแนวเขตมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถจัดระบบผ่านเข้าออกมหาวิทยาลัยที่รัดกุมยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นเพียงข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการสำรวจสภาพปัญหาของกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรเป้าหมาย คณะผู้วิจัยตระหนักดีว่าหากไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณ และช่วงเวลาในการศึกษา ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูล (พ.ศ. 2537) สภาพปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในด้านต่างๆ ของประชากรที่พักอาศัยอยู่ในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นคงจะชัดเจนมากกว่านี้ นอกจากนี้ ในช่วงเวลาต่อมา มาตรการในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะไว้หลายอย่างมหาวิทยาลัยขอนแก่นก็ได้มีการดำเนินการไปเรียบร้อยแล้วหลายส่วน ไม่ว่าจะเป็นการจัดเส้นทางจราจรเพิ่มมากขึ้น การติดตั้งสัญญาณจราจรในจุดสำคัญๆ การจัดสร้างรั้วแนวเขตของมหาวิทยาลัยและรั้วแนวเขตหอพักนักศึกษา ดังนั้นหากหน่วยงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไขหรือกำหนดมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อนำไปสู่การป้องกันหรือแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นก็จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพปัญหาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นและครอบคลุมกลุ่มประชากรทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ คณะผู้วิจัยเชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงและขยายตัวของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ย่อมทำให้สภาพปัญหาต่างๆ มีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบและมีความหลากหลายซับซ้อนยิ่งขึ้นเช่นกัน จึงเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่จะต้องเร่งแสวงหามาตรการหรือความร่วมมือช่วยเหลือกันในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อนำพามหาวิทยาลัยขอนแก่นไปสู่ความเจริญก้าวหน้า บุคลากรทุกฝ่ายมีคุณภาพชีวิตที่ดีและเหมาะสมยิ่งขึ้นในการพักอาศัยอยู่ร่วมกันในชุมชนมหาวิทยาลัยแห่งนี้

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ให้ทุนวิจัยประเภทอุดหนุนทั่วไปปีงบประมาณ 2536 ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งบุคลากรกลุ่มตัวอย่างและหน่วยงานหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ให้ข้อมูลเอกสารและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยอันเป็นสิ่งที่แสดงถึงความตระหนักของทุกฝ่ายที่มีต่อปัญหาต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการและการขยายตัวอย่างรวดเร็วของชุมชนมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะผู้วิจัยเชื่อมั่นว่ายังคงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นอย่างต่อเนื่องในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาระยะที่ 8 (2540-2544). 2539. *แผนพัฒนาระยะที่ 8 (2540-2544) มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. ขอนแก่น : กองแผนงาน และฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คณะกรรมการดำเนินการจัดทำหนังสือที่ระลึก เนื่องในโอกาสครบรอบ 30 ปี มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2537. *30 ปีมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2537. *สถิติมหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2537*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. 2537. *การสุ่มตัวอย่างทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ฟิเน่พับบลิชซิ่ง.

ตารางที่ 1 จำนวนของสภาพปัญหาที่งานรักษาความปลอดภัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รับแจ้งเหตุการณ์ ตั้งแต่ มกราคม-ธันวาคม ช่วงปี พ.ศ. 2533-2536

สภาพปัญหาที่ได้รับแจ้งเหตุการณ์	ปี 2533	ปี 2534	ปี 2535	ปี 2536
ปัญหาอุบัติเหตุ	50	119	103	136
ปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สิน	144	98	114	96
ปัญหาเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย	40	34	27	23
ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัย/สาธารณภัยทั่วไป	137	284	188	137

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการแบ่งโซนสถานที่พักอาศัย

ชื่อสถานที่พัก	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
บ้านพัก	50 คน
หมู่บ้านสีฐาน (124 หลัง)	10 คน
หมู่บ้านป่าดู่ (36 หลัง)	10 คน
หมู่บ้านหนองแขง (53 หลัง)	10 คน
หมู่บ้านมอดินแดง (212 หลัง)	15 คน
หมู่บ้านน้อยนิเวศน์ (20 หลัง)	2 คน
หมู่บ้านหนองหัวช้าง (20 หลัง)	2 คน
หมู่บ้านปาม่วง (12 หลัง)	0 คน
หมู่บ้านหลังหอพักนักศึกษา (19 หลัง)	1 คน
แฟลตที่พัก (โสด)	36 คน
แฟลตที่พัก (ครอบครัว)	14 คน
หอพักนักศึกษา (หอละ 8-10 คน)	200 คน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างต้องประสบในการพักอาศัย ในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

สภาพปัญหาที่ต้องประสบ	X	S.D.
สวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย ของบุคคล	3.60	1.54
สวัสดิภาพความปลอดภัยในทรัพย์สิน	2.26	1.21
ความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจากอุบัติเหตุ การใช้รถใช้ถนน	2.84	1.29
ความเดือนร้อน/รำคาญต่อสุขภาพอนามัย/สาธารณสุขทั่วไป	3.19	1.63

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัย หรือสาธารณสุขทั่วไป ที่กลุ่มตัวอย่างต้องประสบในการพักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

สภาพปัญหาที่ต้องประสบ	X	S.D.
ด้านการจราจร	2.19	2.46
ด้านที่พักอาศัย ทรัพย์สิน	1.97	1.02
ด้านสุขภาพอนามัยและบริการสาธารณะ	3.19	1.06

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง (N = 300) เกี่ยวกับมาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหากับอุบัติเหตุ		
ติดตั้งสัญญาณจราจรในจุดที่มีอุบัติเหตุบ่อย ๆ	216	72.00
ซ่อมแซมปรับปรุงสภาพถนนทุกสายที่ชำรุด เสียหาย	202	67.30
ติดตั้งเสาไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างตามถนนทุกสายในช่วงกลางคืน	189	63.00
จำกัดการใช้ความเร็วในการขับขี่ยานพาหนะในเขตมหาวิทยาลัย	172	57.30
กำหนดข้อบังคับและบทลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน/ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ	118	39.30
จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรให้แก่ประชากรในมหาวิทยาลัย	92	30.70
กำหนดบังคับให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะ สวมหมวกนิรภัย/คาดเข็มขัดนิรภัย	87	29.00
ตัดถนน/เส้นทางจราจรเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับปริมาณการใช้ยานพาหนะ	72	24.00
มาตรการเพื่อป้องกัน/แก้ไขปัญหากับชีวิตร่างกาย		
จัดระบบเวรยามประจำในที่พักแต่ละแห่ง	186	62.00
ให้ผู้กระทำความผิดที่ถูกจับได้ชดใช้ทรัพย์สิน/ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น	129	43.00
ติดต่อแจ้งเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที เมื่อเกิดเหตุขึ้น	127	42.30
ตรวจบัตรคนภายนอกที่ผ่านเข้า-ออกในเขตหอพัก/แฟลต/ที่พัก	114	38.00
ตรวจบัตรคนภายนอกที่ผ่านประตูเข้า-ออกในเขต มข.	105	35.00
ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและรปภ. ร่วมกันสอบสวนและบันทึกผลการดำเนินคดี	105	35.00
จัดอบรมความรู้ด้านการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นให้กับเจ้าหน้าที่รปภ. เจ้าหน้าที่หอพัก	82	27.30
อื่น ๆ	16	5.30
มาตรการเพื่อป้องกัน/แก้ไขปัญหากับทรัพย์สิน		
จัดระบบเวรยามประจำในที่พักแต่ละแห่ง	179	59.70
ให้ผู้กระทำความผิดที่ถูกจับได้ชดใช้ทรัพย์สิน	144	48.00
ตรวจบัตรคนภายนอกที่ผ่านเข้า-ออกในเขตหอพัก/แฟลต	125	41.70
ตรวจบัตรคนภายนอกที่ผ่านประตูเข้า-ออกในเขต มข.	114	38.00
ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและรปภ. ร่วมกันสอบสวนและบันทึกผลการดำเนินคดี	96	32.70
ติดต่อแจ้งเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที เมื่อเกิดเหตุขึ้น	84	28.00
จัดอบรมความรู้ด้านการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นให้กับเจ้าหน้าที่รปภ. เจ้าหน้าที่หอพัก	79	26.30
อื่น ๆ	26	8.70

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง (N = 300) เกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในด้านความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัย/สาธารณสุขทั่วไป ของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นและการแก้ไขปัญหาในแต่ละด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญ/สาธารณสุขทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านการจราจร		
สภาพถนนไม่ดี ขรุขระ ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย	238	79.30
ผู้ขับขี่ยานพาหนะใช้ความเร็วสูง ประมาทเลินเล่อ	210	70.00
ผู้ขับขี่จอดรถไม่เป็นระเบียบ เคลื่อนย้ายเข้าออกไม่สะดวก	200	66.70
แสงสว่างจากเสาไฟฟ้า ตามถนนหนทาง ไม่เพียงพอ	187	62.300
ที่จอดยานพาหนะไม่เพียงพอ ไม่สะดวก ไม่ทั่วถึง	136	45.30
ป้ายสัญญาณจราจร/เครื่องหมาย ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง มองเห็นไม่ชัด	134	44.70
ผู้ขับขี่ยานพาหนะฝ่าฝืนสัญญาณจราจร	127	42.30
เส้นทาง/ถนนไม่เพียงพอกับปริมาณการใช้ จำนวนรถ	80	26.70
อื่นๆ	14	4.70
การแก้ไขปัญหาด้านการจราจร		
ไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด	200	66.70
ว่ากล่าวตักเตือน แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	46	15.30
แจ้งให้หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ	40	13.30
อื่นๆ	11	3.70
แจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3	1.00
ปัญหาด้านที่พักอาศัย ทรัพย์สิน		
บริการสาธารณูปโภคไม่ทั่วถึง ขัดข้อง น้ำรั่วซึม	178	59.30
ที่พักอาศัยมีคนภายนอกเข้าออก ขึ้นลงพลุกพล่าน ไม่ปลอดภัย	166	55.30
ผู้พักอาศัยไม่มีมารยาท ไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น	134	44.70
ผู้พักอาศัยส่งเสียงดังรบกวน	122	40.70
ที่พักอาศัยสกปรก คับแคบ ที่ตั้งไม่เหมาะสม ทำให้มีปัญหาสุขภาพ	118	39.30
ที่พักอาศัยไม่สะอาด มีขยะมูลฝอย กลิ่นเหม็นรบกวน	112	37.30
ที่พักอาศัยมีการประกอบอาหาร นำสัตว์มาเลี้ยงอยู่ในที่พักอาศัย	88	29.30
ที่พักอาศัยไม่ปลอดภัย เกิดเหตุโจรกรรม ลักขโมย ถ้ามอง ทำอนาจาร	88	29.30
ผู้พักอาศัยเมาสุรา เล่นการพนัน	75	25.00
ที่พักอาศัยมีคนภายนอกเข้ามาเล่นน้ำในบ่อน้ำสาธารณะ	71	23.70

ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนราคา/สาธารณภัยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ที่พักอาศัยตั้งอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเดินทางไปเรียน ทำงาน	52	17.30
ผู้พักอาศัยทำลาย ทำให้ทรัพย์สินส่วนรวมเสียหาย ใช้การไม่ได้	52	17.30
อื่นๆ	17	5.70
การแก้ไขปัญหาด้านที่พักอาศัย ทรัพย์สิน		
ไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด	185	61.70
แจ้งให้หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ	71	23.70
ว่ากล่าวตักเตือน แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	31	10.30
อื่นๆ	10	3.30
แจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3	1.00
ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย บริการสาธารณะ		
ด้านโภชนาการ		
ร้านค้าจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ไม่มีคุณภาพ ไม่ถูกสุขลักษณะ	140	46.70
ร้านค้าใช้ภาชนะ ที่ใส่อาหาร ไม่มีคุณภาพ ไม่สะอาด	139	46.30
ร้านค้าจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ราคาแพง ไม่ยุติธรรม	137	45.70
ร้านค้าจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค ราคาแพง ไม่ยุติธรรม	126	42.00
ไม่มีปัญหาด้านนี้เลย	51	17.00
อื่นๆ	23	7.70
รถโดยสารประจำทาง		
รถโดยสารขบขี้ด้วยความประมาท ใช้ความเร็วสูง	155	51.70
รถโดยสารไม่วิ่งรับส่งให้บริการตามเวลาที่กำหนดไว้	99	33.00
ไม่มีปัญหาด้านนี้เลย	70	23.30
รถโดยสารมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้บริการ	65	21.70
รถโดยสารเก็บค่าโดยสารเกินราคา ไม่ยุติธรรม	42	14.00
อื่นๆ	31	10.30
สาธารณูปโภค-บริการ		
บริการโทรศัพท์ภายใน สาธารณะ ไม่สะดวก ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง	195	65.00
บริการน้ำดื่มน้ำใช้ไม่สะอาด ไม่เพียงพอ ไม่ไหล	148	49.30
บริการโรงพยาบาล หน่วยสุขภาพ ไม่สะดวก ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง	83	27.70
บริการธนาคารพาณิชย์ ไม่สะดวก ใช้เวลานาน ไม่ทั่วถึง	80	26.70

ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญ/สาธารณภัยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยรักษาความปลอดภัย/รปภ. ไม่ให้บริการ ความสะอาด ไม่สนใจ	66	22.00
บริการไปรษณีย์โทรเลข ไม่สะอาด ใช้เวลานาน ไม่ปลอดภัย	65	21.70
สำนักงานหอพัก เจ้าหน้าที่ ไม่ให้บริการ ความสะอาด ไม่สนใจ	59	19.70
ไม่มีปัญหาด้านนี้เลย	27	9.00
อื่น ๆ	13	4.30
การแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพอนามัย-บริการสาธารณะ		
ไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด	219	73.00
แจ้งให้หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ	56	18.70
อื่น ๆ	12	4.30
ว่ากล่าวตักเตือน แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	12	4.00
แจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจ	0	0.00
รวม	300	100.00